بسم الله الرحمن الرحيم

୯ ଫେବୃୟାରୀ ୨୦୧୮ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ

ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ଫୁତୁହ୍, ଲଣ୍ଡନ

ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିମାନ, କର୍ତବ୍ୟପରାୟଣ, ବିଚାରବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ, ଉତମ ପରାମର୍ଶଦାତା, ଗରିବଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟକାରୀ, ବ୍ୟାକୁଳତାର ସହ ନମାଜ ପାଠକାରୀ ଏବଂ ଖଲିଫାଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ । ଭାଗ୍ୟବାନ ସେହିମାନେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ଅଣନାତି ଯୁବରାଜ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ ଅହେମଦଙ୍କ ଦେହାନ୍ତରେ ତାଙ୍କର ଉତମ ଚରିତ୍ରର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ:ବ କହିଲେ- ହଜରତ ଆଏଶା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେଉଁ ମୁସଲମାନର ଜନାଯାଃ ୧୦୦ ଜଣ ମୁସଲମାନ ପାଠ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାର ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ସୁପାରିଶ କରନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ସୁପାରିଶ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିଥାଏ । ଆଉ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା (ହଦିସ୍‌ରେ) ରହିଛି କି ଏକ ଜନାଯାଃ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ଲୋକେ ତାହାର ପ୍ରଶଂସା କରିବାରୁ ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ତାହା ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ଆଜି ମୋର ଆଶା ଥିଲା କି ଦୁଇ ଗୋଟି ଜନାଯାଃର ଘୋଷଣା କରିବା ଅନ୍ତେ ଜନାଯାଃ ଏବଂ ତଜହିଯ୍ ଓ ତକ୍‌ଫିନ୍ (ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟିକ୍ରିୟା) ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ଆହାଦିସ୍ ଓ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନଳୀ ତଥା ଫିକା (ଇସଲାମୀୟ ନିୟମାବଳୀ)ର ତଥ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରିବି । ତାପରେ ମୃତକଙ୍କ ଉତମ ଚରିତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି କିନ୍ତୁ ତାହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ କାରଣ ଯେଉଁ ସେବକ, ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ନିଜ ଓ୍ୱକଫ୍ (ଉତ୍ସର୍ଗ) ସମ୍ପାଦନକାରୀ ତଥା ଖିଲାଫତ୍‌ର ଆଜ୍ଞାକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଁ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାକୁ ଯାଉଛି ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଭଳି ତଥ୍ୟ ଜମା ହୋଇଯାଇଛି କି କେବଳ ତାହା ହିଁ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିହେବ । ଏହି ଘଟଣାବଳୀ ଜଣେ ଉତ୍ସର୍ଗୀ ପାଇଁ ଏବଂ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ବଂଶଧର, କର୍ମକର୍ତା ଓ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ରୂପରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶୀ ତଥା ଅନୁକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଯେପରିକି ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ବିଗତ ଦିନରେ ଶ୍ରୀମାନ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ ଅହେମଦ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀମାନ ମିର୍ଜା ଅଯିଯ୍ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କର ୭୮ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହଠାତ୍ ହୃଦଘାତ ଯୋଗୁଁ ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଲା । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହି ଓ୍ୱ ଇନ୍ନା ଇଲୈହି ରାଜେଉନ୍ ।**

ଶ୍ରୀମାନ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ ଅହେମଦ ସାହେବ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କର ଅଣନାତି ଓ ହଜରତ ମିର୍ଜା ସୁଲତାନ ଅହେମଦ ଯେ ହଜୁର ଆ.ସଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ତାଙ୍କର ନାତି ଏବଂ ମିର୍ଜା ଅଯିଯ୍ ଅହେମଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ହଜରତ ମିର୍ ମହମ୍ମଦ ଇସହାକ୍ ସାହେବଙ୍କ ନାତି ଏବଂ ମୋର ଭିଣେଇ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାତା ରାଜଯେମା ନସିରାଃ ବେଗମ୍ ହଜରତ ମିର୍ ମହମ୍ମଦ ଇସହାକ୍ ସାହେବ ର.ଅଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କନ୍ୟା ଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କର ଉତମ ଗୁଣାବଳୀ ଏହି ସମ୍ପର୍କଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲୋଚନା ଯୋଗ୍ୟ କରିଅଛି । ହଜରତ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ ଅହେମଦ ସାହେବ ଜଣେ ଧର୍ମ ସେବକ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗୀ ଥିଲେ । ଦୁର୍ବଳ ଓ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ପୁଣି ବଡ଼ ଭାଇର ଦେହାନ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ନାଜିରେ ଆଲାର ଭାର ପ୍ରଦାନ କଲି ଏବଂ ସେ ଉକ୍ତ ପଦର ସମସ୍ତ କର୍ତବ୍ୟ ମଧ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଉତ୍ସର୍ଗୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ ୧୯୬୨ ମସିହାରୁ ହୋଇଥିଲା । ସେ ସରକାରୀ କଲେଜ୍ ଲାହୋରରୁ M.A Poltical Science କରିଥିଲେ । ତାପରେ ସେ Public Service Commisionର ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଉତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାର ସ୍ୱୟଂ ମୋତେ କହିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ କି ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲି କି ସେଥିରେ ଉତିର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବେଶ୍ କଷ୍ଟକର ହୋଇଥାଏ । ମୁଁ ଚାହୁଁଥିଲି, ଏପରି ସାଂସାରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାପରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି ଯଦ୍ୱାରା କେହି ନକୁହନ୍ତୁ କି ଆଉ କୌଣସିଠାରେ କାମ ନମିଳିବାରୁ ଜମାଅତର ସେବା କରିବାକୁ ଆସିଗଲେ । ଏହି ସଫଳତା ପରେ ସରକାରୀ ଚାକାରୀ ଛାଡ଼ି ଜମାଅତ ପାଇଁ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେଲେ । ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି ୧୯୬୨ ମସିହାରେ ସେ ନିଜ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ଜମାଅତର ଦ୍ୱିତୀୟ ଖଲିଫା ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ସାଂସାରିକ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଯାହାକି ତୁମେ ହାସଲ କରିସାରିଲଣି, ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ମଧ ହାସଲ କର । ଅତଃ ସେ ସୟଦ୍ ମିର୍ ଦାଉଦ୍ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କଠାରୁ ହଦିସ୍ ଓ ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କଲେ । ୧୯୬୪ ମସିହାରେ ମୋ ବଡ଼ ଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ ସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ମୌଲାନା ଜଲାଲୁଦ୍ଦିନ୍ ସାହେବ ଶମସ୍ ତାଙ୍କର ନିକାଃ ପଢାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ତିନି ଜଣ ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇ ଜଣ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଦୁଇ ଜଣ ପୁତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗୀ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପୁତ୍ର ଜଣକ ଆମେରିକାରେ ସାଂସାରିକ ଚାକିରୀ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେଠାରେ ଜମାଅତର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ ଅହେମଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ସେବା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ସେ ନାଜିରେ ତାଲିମ୍ ଭାବରେ କାମ କରିଛନ୍ତି, ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ନାଜିରେ ଇସ୍‌ଲାଃ ଓ ଇରଶାଦ୍ ଭାବରେ କାମ କରିଛନ୍ତି, ୧୯୯୬ ମସିହାରୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଜିରେ ଆଲା

ହୋଇନଥିଲେ ନାଜିରେ ଦିୱାନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଥିଲେ । ୨୦୧୨ ରୁ ୨୦୧୮ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦର ମଜଲିସ୍ କାରପର୍ଦାଯ୍ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ମୁତୟନ ଥିଲେ । ମିର୍ଜା ଖୁରଶିଦ୍ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ନାଜିରେ ଆଲା ଓ ଅମିର ମୁକାମି ତଥା ସଦର, ସଦର ଅଞ୍ଜୁମନ୍‌ର ଦାୟିତ୍ୱରେ ମୁତୟନ କରିଥିଲି । ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫାଙ୍କ ସମୟ କାଳରେ ଅନେକ ଥର ସେ କାୟମ ମୁକାମ୍ ନାଜିରେ ଆଲା ଓ କାୟମ ମୁକାମ୍ ଅମିର ମୁକାମି ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ମଜଲିସ୍ ୱ୍କଫେ୍ ଜଦିଦ୍‌ର ସଦସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ୨୦୧୬ ରୁ ୨୦୧୮ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦର ମଜଲିସ୍ ୱ୍କଫେ ଜଦିଦ୍ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲେ । ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନାୟବ୍ ସଦର ସଫେ ଦୋମ୍ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲେ । ତାପରେ ନାୟବ୍ ସଦର ହେଲେ, ପୁଣି ୨୦୦୪ ରୁ ୨୦୦୯ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦର ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃ ପାକିସ୍ତାନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ତାଙ୍କୁ ଅବସର ମିଳିଥିଲା । ଖୁଦ୍ଦାମୁଲ୍ ଅହେମଦିୟାରେ ମଧ୍ୟ ମୋହତମିମ୍ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର, ପୁଣି ନାଏବ୍ ସଦର ଖୁଦ୍ଦାମୁଲ୍ ଅହେମଦିୟା ମର୍କଯିୟା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାପରେ ସଦର ଖୁଦ୍ଦାମୁଲ୍ ଅହେମଦୟା ମର୍କଯିୟାର ଭାର ବହନ କରିଥିଲେ ଏବଂ Editor Review of Riligion ଭାବରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେ ତୃତୀୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସେକ୍ରେଟାରୀ, ଖିଲାଫତ୍ ଲାଇବ୍ରେରୀ କମିଟିର ସଦର, ବୟତୁଲ୍ ହମଦ୍ ସୋସାଇଟି ରବୱାର ସଦର୍, ଫଜ୍‌ଲେ ଉମର ଫାଉଣ୍ଡେଶନ୍‌ର Director, ସେହିପରି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରବୱାରେ ବାର୍ଷିକ ଧର୍ମ ସମ୍ମିଳନୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥିଲା ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ଅଫସର୍ ଜଲସା ସାଲାନା, ନାଜିମେ ମେହନତ୍ ଭାବରେ ସେବା କରିବାର ଅବସର ମିଳିଥିଲା ତଥା ତବରୁକାତ୍ (ସଂଗ୍ରାହାଳୟ) କମିଟିର ସଦର ଥିଲେ। ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ସାହାବାଙ୍କ ରେଜିଷ୍ଟର ରେୱାୟାତ୍ କମିଟିର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ, ମଜଲିସ୍ ଇଫ୍‌ତାର ମଧ୍ୟ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ। ତାରିଖେ ଅହେମଦିୟତ୍ କମିଟିର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ, ସେକ୍ରେଟାରୀ ଖିଲାଫତ୍ କମିଟି ଥିଲେ, ଶିରକତୁଲ୍ ଇସ୍‌ଲାମିୟାର Managing Director ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ଓ ମିର୍ଜା ଖୁରଶିଦ୍ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କୁ ଏବଂ ଜମାଅତର ଦୁଇ ଜଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ 298C (ଧାରା ଅନ୍ତର୍ଗତ)ରେ କିଛି ଦିନ କାରାବରଣ ଭୋଗ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ ହୋଇଥିଲା । ୨୮ ମଇ ୨୦୧୦ମସିହାରେ ଲାହୋରରେ ଯେଉଁ ହୃଦୟବିଦାରକ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅନେକ ଅହେମଦି ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେଠାକୁ ନାଜିରେ ଆଲା ସାହେବ, ଲାହୋର ଜମାଅତକୁ ଶାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା, ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ଓ ଶହିଦ୍‌ମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ଶାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଦଳକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦଳର ଅମିର ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ ଅହେମଦଙ୍କୁ କରି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଶହିଦ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ନେଉଥିବା ସମୟରେ ସେ ସେଠାରେ ପହଂଚିଲେ ଏବଂ ପାଖାପାଖି ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ରହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ କରାଇଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଯାଇଥିଲେ ସେଠାକୁ ସେତେବେଳର ଗଭର୍ଣ୍ଣର୍ ସଲମାନ୍ ତାସିର୍ ସାହେବ ଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରି ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ ଅହେମଦ ସାହେବ ତାଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଏଥିପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ କଲେ କି ଯେଉଁ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇଛି ତାହା ଏଥିପାଇଁ କି ଜମାଅତ ଅହେମଦିୟା ବିରୋଧରେ ଘୃଣା ଭାବନାକୁ ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଉ ଏବଂ ଜଣେ ଗଭର୍ଣ୍ଣର୍ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କ କର୍ତବ୍ୟ କି ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହିପରି ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଜାବେଦ୍ ମାଇକେଲ୍ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଶୋକବ୍ୟକ୍ତ ଓ ସମବେଦନା ଜଣାଇବାକୁ ସେଠାକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃସାହସିକତାର ସହିତ କହିଲେ ଆପଣ ଶୋକବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ଆସିଥିବାରୁ ଆମେ ଆପଣଙ୍କର କୃତଜ୍ଞ କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜାଣିରଖନ୍ତୁ ଯେ, ଆମେ କଦାପି ନିଜକୁ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବୁ ନାହିଁ, ଆମେ ମୁସଲମାନ ଅଟୁ । ସେ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି କହିଲେ କି କ୍ୟାବିନେଟ୍‌ରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ୱର ଉତୋଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଜମାଅତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଲଢେଇ ଛାଲିଛି, ପ୍ରଶାସନକୁ ତାହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ମଇ ୨୯ ଏବଂ ୩୦ ତାରିଖରେ ସେଠାରେ Press Conference ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ସୁୱେସ୍ ନ୍ୟାସନଲ୍ ଟି.ଭି, BBC, Voice of America, Sahara T.V Channel ଏବଂ ଦୁନିୟା ଟି.ଭି ଇତ୍ୟାଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ Interview ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଥିଲେ କି ଆମେ ମୁସଲମାନ ଅଟୁ ଓ ଆମକୁ ଆମର ମୁସଲମାନ ହେବାରୁ କେହି ଛଡ଼େଇ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫା ଏକଦା ନିଜ ଖୁତବାରେ ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କହିଲେ ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲି କି ମୋତେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତତା ବଢାଇବା ଉଚିତ୍ ସେହି ଦିନ ରାତିରେ ମୁଁ ମିଆଁ ଅହେମଦଙ୍କୁ ଦେଖିଲି । ଯେ ସର୍ବଦା ଉପଯୁକ୍ତ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥାନ୍ତି ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫା କୁହନ୍ତି ପବିତ୍ର କୋରାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ମତ ଥିଲା କି ତଫସିର୍ ସଗିର୍ ପଛରେ ନୋଟ୍ ଲେଖିବା ପରିବର୍ତେ ନିଜର ଅନୁବାଦ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ହଜୁର ର.ଅ କହିଥିଲେ କି **ଅଲ୍‌ହମଦୋଲିଲ୍ଲାଃ** ଅଲ୍ଲାଃତାଲ ମୋତେ ଏହି ଅନୁବାଦ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ଅନେକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇଗଲା । ବାକି ସ୍ୱପ୍ନ ବେଶ୍ ଲମ୍ବା ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ମିଆଁ ଅହେମଦଙ୍କ ମତାମତର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ।

ଗୋଟିଏ ପତ୍ରରେ ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫା ତାଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲେ କି ପ୍ରିୟ ଅହେମଦ **ସଲମହୁଲ୍ଲାହୁ ଅସ୍‌ସଲାମୋ ଆଲେକୁମ୍** ଆପଣଙ୍କ ପତ୍ର ମିଳିଲା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଦୁଆ କରୁଅଛି । ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସତ୍ୟ ଓ ସୁଜନତା (ଗୁଣ) ରଖିଛନ୍ତି । ଯେ ଏହି ଉଭୟ ଗୁଣର ଅଧିକାରୀ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାହାକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଦେଇନଥାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃ ଆପଣଙ୍କୁ ଅସରନ୍ତି ଆଧାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦାନ

କରନ୍ତୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅମତୁଲ୍ କୁଦ୍ଦୁସ ସାହେବାଃ କୁହନ୍ତି ତୃତୀୟ ଖଲିଫା ଯେତେବେଳେ ରୋଗରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ସେ ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ଯାଇ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଡ଼ିୟୁଟି ଦିଅନ୍ତି ସେହିପରି ତୃତୀୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ସହ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଅତି ନିବିଡ଼ ଥିଲା । ହଜୁର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ୧୯୭୪ ମସିହାରେ ଆପଣ ଓ ମିର୍ଜା ଖୁରଶିଦ୍ ଅହେମଦ ସାହେବ ଅନେକ ଦିବାରାତ୍ର ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ନଥିଲା ।

ତୃତୀୟ ଖଲିଫା ତାଙ୍କୁ ଏକ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ କି ଏକଦା ଇଜ୍‌ତେମାର ଅବସରରେ ସେ ହଜୁର ର.ଅଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ କି ଅହେଦ୍ (ପ୍ରତିଜ୍ଞା) ଦୋହରେଇ ଦିଅନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଖଲିଫା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମେ ଦୋହରାଅ ଏବଂ ଏହାର ଆଦେଶ ଦେଲେ ଓ **ସ୍ୱୟଂ ଅନ୍ୟ ଖୁଦ୍ଦାମମାନଙ୍କ ପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଅହେଦ୍ ଦୋହରାଇ ଥିଲେ** । ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫା କହିଥିଲେ ଅହେମଦ୍ ଓ ଖୁରଶିଦ୍ ଉଭୟ ମୋ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ତଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖଲିଫାଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ କୁହନ୍ତି ସେ ରାତିରେ ନଓ୍ୱାଫିଲ୍ ନମାଜ ଏଭଳି ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ପାଠ କରନ୍ତି କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘର ଗୁଞ୍ଜରିତ ହୋଇଉଠେ ଯେଉଁଥିରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ, ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ, ଖଲିଫା, ଜମାଅତ ପାଇଁ ନିଜ ମାତାପିତା, ଭାଇଭଉଣୀ ତଥା ନିଜ ସ୍ୱପିଲା ଓ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବା ଏବଂ ସୁରେ ପାତିହାର କେତେକ ଆୟାତ୍ ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତି କରନ୍ତି । **କେହି ତାଙ୍କୁ ଛୋଟରୁ ଛୋଟ ଉପହାର ଦେଲେ ସେ ତାହାର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରନ୍ତି** । ତାହାକୁ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନଚେତ୍ ତାହା ଘରକୁ ଯାଇ କିମ୍ବା ଚିଠି ଲେଖି କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଆଉ ଏକ ସୁଗୁଣ ଏହା ଥିଲା କି କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିଦେଉ ନଥିଲେ ଶାନ୍ତିରେ ବସୁନଥିଲେ । ସେ ମାହାନ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଖର ଥିଲା । କୌଣସି ତଥ୍ୟ ହେଉ କିମ୍ବା ପୁରୁଣା ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆମଦାନୀରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଚାନ୍ଦା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ତାପରେ ତାହାକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲେ ।

ପତ୍ର ପ୍ରେରଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ମୋତେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଓ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛି ସେ ସର୍ବଦା ଏକାଠି ରୁହନ୍ତି । ଆମ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଲେଖିଛନ୍ତି ମିର୍ଜା ଦାଉଦ ଅହେମଦ ସାହେବଙ୍କ ପତ୍ନୀ କୁହନ୍ତି ଯଦି ମୁଁ ଅହେମଦ୍ ଓ ଖୁରଶିଦ୍‌ଙ୍କୁ ଏକାଠି କୁଆଡ଼େ ଯିବାର ଦେଖେ ତେବେ ମୋତେ ଅନୁଭବ ହୁଏ କି କୌଣସି ଜମଅତି ସମସ୍ୟା ଉପୁଯିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପ୍ରାକୃତିକ) ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସମୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସ, ବୀରତ୍ୱ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନୀର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଖିଲାଫତ୍‌ର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ତ ଥିଲେ । ଏଠାକୁ ଗତ ଜଲସାକୁ ଆସିଥିଲେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ବାଙ୍କୁଲିବାଡ଼ି ନେବାକୁ କହିବାରୁ ସେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ନେଇଗଲେ କି ବର୍ତମାନ ତ ଆଦେଶ ମିଳିଗଲା ତେଣୁ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୁଁ କହିଥିଲି ନାଜିରାନ୍ ଜମାଅତମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ମୋର ସଲାମ ପହଂଚାଇଦେବେ । ତାଙ୍କ ଭାଗରେ ସିନ୍ଧ୍ (ଅଂଚଳ) ପଡ଼ିଥିଲା । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ କୁହନ୍ତି ସିନ୍ଧ୍‌ରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ଛୋଟେଇ ଛୋଟେଇ ଚାଲୁଥିଲେ, ପଚାରିବାରୁ କହିଲେ ଗୋଟିଏ ଘର ସିଡ଼ିରୁ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲି । ଯେତେବେଳେ ଫଜ୍‌ଲେ ଉମର୍ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଦେଖାଇଲୁ ଜଣାଗଲା ପାଦର ଛୋଟ ଆଙ୍ଗୁଳିରେ crack ଥିଲା କିନ୍ତୁ **ଯେହେତୁ ଖଲିଫାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ପହଂଚିବାର ଅଛି ତେଣୁ ୧୧ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରି ନିଜର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରି ଫେରିଥିଲେ** । ତାଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର କୁହନ୍ତି ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫାଙ୍କ ହିଜରତ୍ (ପଳାୟନ) ପରେ ହଜୁରଙ୍କର ଖୁତବା ଜୁମାର କ୍ୟାସେଟ୍ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟୋଜନର ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ଖୁତବା ଶୁଣାଉଥିଲେ । M.T.A ଆସିବା ପରେ ଖୁତବା ଶୁଣିବାର ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ପ୍ରବନ୍ଧ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଘରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ କିପରି ଖୁତବା ଶୁଣିନେବେ ସେଥିପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଯତ୍ନବାନ ଥିଲେ । ଏପରିକି ଯେଉଁ ଘରମାନଙ୍କରେ କର୍ମଜୀବୀ ଓ ବାହାରେ ଚାକିରୀ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ରହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଖୁତବା ଶୁଣିବାର ବିଶେଷ ଆୟୋଜନ କରୁଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫାଙ୍କ ହିଜରତ୍ ହେଲା ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ମାତା ଶ୍ରୀମତି ସୟଦାଃ ନସିରାଃ ବେଗମ୍ ସାହେବାଃ ଘୋର ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ ଅବସ୍ଥା ସଂଙ୍କଟାପର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ରାତିରେ ହଜୁରଙ୍କ ହିଜ୍‌ରତ ହେବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ସେହିଦିନ ତାଙ୍କର ତାହା ଅନ୍ତିମ ରାତି ପରି ମନେହେଉଥିଲା । ଏପଟେ ସେ ଜମାଅତର ମାମଲାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ନିଜ ମାତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପହଂଚି ପାରିନଥିଲେ । ମୋ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଆଜ୍ଞାବହ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସମ୍ପର୍କ ବାନ୍ଧି ରଖିଥିଲେ । ମିର୍ଜା ଅନସ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି- **କ୍ଷମା କରିବାରେ ସେ ସର୍ବଦା ପ୍ରଥମେ ବାଜିମାରି ନେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ନମାଜ ପଢିବା ଦେଖି ମୋତେ ସର୍ବଦା ଈର୍ଷା ହୁଏ** । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନୀ ଓ କର୍ତବ୍ୟପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ । ପାଂଚବେଳା ନମାଜ ପାଠ ନିମନ୍ତେ ମସଜିଦ୍‌କୁ ଯିବା, ଅଭାବି ଲୋକମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ବିନିଯୋଗ କରିବାର ସେ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ।

ଚୌଧରୀ ହମିଦୁଲ୍ଲାଃ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଏହା ହିଁ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ସେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝିବାରେ ବିଚକ୍ଷଣ, ଉତମ ପରାମର୍ଶଦାତା ଓ ତାଙ୍କର

ରାଏ ନିଷ୍ପତିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲା । ଜମାଅତର ପତ୍ରିକା ଓ ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗଭୀର ଜ୍ଞାନ ଥିଲା । ନିଜେ ବସି କାମ କରିବା ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା । ଅନାଥ ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ନର୍ମ ଓ ପ୍ରେମର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଥିଲେ । ଦୁଃଖୀ, ଅଭାବି ଓ ଅସୁବିଧାରେ ପିଡୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଅନୁକମ୍ପା ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କୁ ଏଭଳି ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ କି ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ମାମଲାକୁ ବୁଝିଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ।

ଖିଲାଫତ୍ ସହ ତାଙ୍କର ନିବିଡ଼ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘନିଷ୍ଠ ଥିଲା ଏକଦା ଇଫ୍ତା କମିଟିରେ ଜକାତ୍ ମାମଲାରେ ତର୍କ ଚାଲିଥିଲା ଏବଂ ଇଫ୍ତା ଗୋଟିଏ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା । ମୋର ମନେପଡୁଛି କି ସମ୍ଭବତଃ ମୁଁ ତାହାକୁ ରଦ୍ଦ କରି କହିଥିଲି କି ପୁନଃ ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ଅନେକ କମିଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦିର୍ଘ ସମୟ ତର୍କ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତିରେ ଉପନିତ ହୋଇପାରୁ ନଥିଲେ । ଶେଷରେ କମିଟିର ସଦର ତାଙ୍କୁ ସଦର କଲେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୱାନମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ କି ମୁଁ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ତାହାର ଓଲଟା ତଥ୍ୟ ରଖିବେ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥା କିଛି ସମୟ ଶୁଣିଲେ, ମୁବଶିର ଅୟାଯ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ତାପରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଲାଲି (ପ୍ରତାପ) ରଙ୍ଗରେ କହିଲେ ଯେତେବେଳେ ଖଲିଫାଙ୍କ ନିଷ୍ପତି ହସ୍ତଗତ ହୋଇଯାଇଛି ତେବେ ଆମେ ଏହି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା ହିଁ କାହିଁ କରୁଅଛେ କି ତାହା ବିପରୀତ ମଧ୍ୟ କିଛି ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦଲିଲ୍ ରଦ୍ଦ କରିଦେଲେ । ଏହା ଦେଖିଲେ ନାହିଁ କି କିଏ ବଡ଼ ବିଦ୍ୱାନ ଓ କିଏ କେଉଁ ସ୍ତରର । ସେ ଆହୁରି କୁହନ୍ତି ତାରିଖେ ଅହେମଦିୟତ୍, ଜମାଅତର ଘଟଣାବଳୀ ଓ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଯେପରି ସେ ଏକ Encyclopedia ଥିଲେ । ନାଏବ୍ ନାଜିର ସାହେବ ତାଲିମ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯଦି କୌଣସି ଛାତ୍ରର ଓଜିଫାର ସ୍ୱୀକୃତି କୌଣସି କାରଣରୁ ଖଲିଫାଙ୍କ ନିକଟରୁ ରଦ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ସେଥିରେ ସେ କୁହନ୍ତି ହଜୁରଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିଥିବା ଆଉ କିଛି ଖୁସି ଖବର ଶୁଣାଅ ଏବଂ ଯଦି ହଜୁରଙ୍କ ତରଫରୁ ଓଜିଫା ରଦ୍ଦ ହୋଇଛି ତେବେ ଆମକୁ ତାହା ନିଜ ତରଫରୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ତାଙ୍କର ଜଣେ ସହକର୍ମୀ ଲେଖିଛନ୍ତି ଓ୍ୱାରତେ୍ ଦିଓ୍ୱାନ୍‌ରୁ ବଦଳି ହୋଇ ଯେତେବେଳେ ସେ ନାଜିରେ ଆଲା ହେଲେ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ (ଓ୍ୱଯରତେ୍ ଦିଓ୍ୱାନ୍) ଆମକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଆପଣମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବାକୁ ଆସିଛି, ତାଙ୍କର ଏପରି ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଆମ ହୃଦୟ ଭରି ଆସିଲା । ଆମେ କହିଲୁ ମିଆଁ ସାହେବ ଆପଣ ଏଠାରେ ରହିଯାନ୍ତୁ ନଚେତ୍ ଆମକୁ ସାଥିରେ ନେଇଯାନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ସେ ହସିହସି କହିଲେ ମୁଁ ସ୍ୱୟଂ ଖଲିଫାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଯାଉଅଛି ଏବଂ କିଛି ଦିନରେ ହିଁ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଗଲେ । ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- **ସେ ଏପରି ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାକୁ ସମସ୍ତେ ଦିନେ ନିଜ ପାଳି ଆସିଲେ ଚାଲିଯିବେ କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ସେହିମାନେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ଉର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି** । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବାକୁ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗୀ ଓ କର୍ମକର୍ତାମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ କି ଯେଭଳି ନିଷ୍ଠା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ସେ ନିଜ ୱକଫ୍ ଓ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି ସେହିପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଜମାଅତକୁ ଏଭଳି ଉତମ, ଉତ୍ସର୍ଗୀ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ସେବା ସମ୍ପାଦନକାରୀ କର୍ମୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜନାଯାଃ ଯାହାକି ଆଜି ମୁଁ ପଢାଇବି ତାହା ଶ୍ରୀମତି ଦିପା ନୋଫରୋଖତ୍ ସାହେବାଃଙ୍କର ଅଟେ ଯେ ଗତ ମାସ ୨୬ ତାରିଖରେ ୪୭ବର୍ଷ ବୟସରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହି ଓ୍ୱ ଇନ୍ନା ଇଲୈହି ରାଜେଉନ୍** । ଯେବେଠାରୁ ସେ ଅହେମଦି ହୋଇଛନ୍ତି ଯଦିଓ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅହେମଦି ହୋଇଥିଲେ ତଥାପି ନିୟମିତ ଭାବରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ତଥା ତହଜ୍ଜୁଦ୍ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପାଠ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ମୁସଲମାନ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗବ୍ୟାଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁର ନିକଟରେ ପହଂଚିଯାଇଥିଲେ । **ତାଙ୍କ ଡ଼ାକ୍ତର ଯେ, ଅଣମୁସଲମାନ ଥିଲେ କୁହନ୍ତି ଯେବେଠାରୁ ସେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ପୁନଶ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛି** । ଅହେମଦି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ହେପାଟାଇଟିସ୍ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ବୟତ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କୁ ଚମତ୍କାର ଭାବରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହାର ଚର୍ଚ୍ଚା ସେ ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରମ୍ବାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇଥର ମୋ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ । ସେ ସର୍ବଦା ନିଷ୍ଠା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ତାଙ୍କ ସହ କ୍ଷମା ଓ ଦୟା ଆଚରଣ କରନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ମନସ୍କାମନା ଥିଲା କି ତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଅହେମଦୟତ୍ ସ୍ୱୀକାର କରିନିଅନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କ ମନସ୍କାମନା ପୂରନ କରନ୍ତୁ ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

9th February 2018